

Dýchanie - dusík a bielkoviny - tuberkulóza

Rudolf Steiner

K metóde lekárskeho poznatku • Podstata bielkovín • Pomer trávenia, vylučovania dýchania • Éterické telo a jeho prejavy v tekutom človeku, astralita v dýchaní a Ja v teple • Bielkoviny v potravinách a bielkoviny v orgánoch ■ Maternica a srdce • Vzťah činnosti srdca k tuku a metabolizmus uhľohydrátov • Plien souchotiny • Ortuťový proces • Aspekty výroby liekov

Včera som povedal, že naša expozícia sa bude snažiť objasniť povahu liekov, ktoré tu navrhujeme, a že podľa toho budeme formovať celú našu interpretáciu. Dnes by som chcel najprv uviesť jednu poznámku, ktorá by vám mohla byť užitočná z metodologického hľadiska.

Imaginatívne pozorovanie obrazu choroby alebo akéhokoľvek súboru príznakov sa často stáva, že človek získa okamžité, intuitívne povedomie o lieku. Potom, samozrejme, sa snaží premýšľať o veciach podľa úsudkov, ktoré má k dispozícii v kontexte tejto záležitosti vo forme vonkajších vedeckých poznatkov, a potom zistí, že je to nesprávne, že to tak nemôže byť. Ide o pomerne bežný jav, ktorý (a nielen pokiaľ ide o otázky terapie) si veľmi často všimne každý, kto je vôbec schopný vykonávať okultné vyšetrenia. Potom, keď sa nad vecami zamyslí bližšie, keď ich bude naďalej pozorovať, až potom zistí, aké sú stále správne.

Ale vec, ktorá sa objavuje v imaginatívnom skúmaní, po ktorom nasleduje intuícia, je vždy správna; samozrejme, ak je založená na správnych kognitívnych silách. Súd teda musí byť vždy povýšený na to, čo človek takto pozná. Vskutku, musíme sa tu oboznámiť so skutočnosťou, že ľudský organizmus je niečo najzložitejšie, takže jeho intelektuálne chápanie je zdrojom najväčších predstaviteľných ťažkostí, najmä keď sa ho ľudský organizmus pokúša znova spojiť s vonkajším svetom.

Bude to obzvlášť zarážajúce, ak sa pozrieme prísnejšie na to, čo som osobitne naznačil v týchto prednáškach, konkrétne na funkciu dusíka v ľudskom organizme. Dusík, ako sme už povedali, sa nachádza vo vdychovanom vzduchu vo väčších množstvách ako vo vdychovanom vzduchu. A materialistické myslenie sotva môže dospieť k inému záveru, než povedať, že tu niet pochyb. Je to spôsobené tým, že materialistický pohľad na človeka vôbec nemôže nájsť funkciu dusíka. Pochopíme to len vtedy, ak vezmeme do úvahy nasledujúcu vec.

Viete, že existujú všetky druhy nutričných teórií. A pokiaľ ide o interpretáciu výživy, vedci majú diametrálne odlišné názory na úlohu bielkovín prijímaných s jedlom. Prečo ľudské telo potrebuje bielkoviny? Ako hovorím, v odpovedi na túto otázku majú vedci diametrálne

odlišné názory. Niektorí skôr hovoria, že celá štruktúra ľudských proteínových organizmov je konštantná, že je to teda niečo konštantné, aspoň relatívne konštantné, a že prijatý proteín prechádza rýchlym rozkladom a má malý význam pre to, aké sú plastické sily proteínov v ľudskom tele. Iní berú to, čo sa v súčasnosti považuje za akosi zastarané, že proteínové ľudské telá sú samy neustále degradované a neustále prestavované požitým proteínom. Ani jedna z týchto dvoch teórií, ktoré sa objavili v rôznych formách a v niektorých ohľadoch predstavujú diametrálne protiklady, nezachytáva to, čo sa tu skutočne deje, pretože posudzujú proteín jednostranne voči proteínu a neberú do úvahy celý ľudský organizmus.

V ľudskom organizme máme do činenia s opakom, ktorý spočíva vo formovaní hlavy, to znamená vo formovaní nervovej mysle a vo formovaní vychádzajúcom zo systému končatín a metabolizmu. Toto je diametrálny rozpor, ktorý je vlastný ľudskej prirodzenosti a ktorý treba neustále zdôrazňovať. Pretože postupnosť v konštrukcii človeka, ktorá je taká dôležitá pre terapeutické úvahy, nemôže byť pochopená bez zohľadnenia toho, čo som práve povedal. Napríklad nebude vôbec možné pochopiť, ako sa pľúca správajú v celom ľudskom organizme, pokiaľ nebudeme vychádzať z vyšetrovania, ktoré kladie otázku: Ak sa zaoberáme organizmom hlavy, nepochybne v ňom prevládajú určité sily. Potom sa zaoberáme organizmom hrudníka; V ňom sa nachádzajú pľúca. Pľúca sú orgánom, ktorý (keďže celý ľudský organizmus má všade rovnaké sily v rôznom stupni intenzity) tiež nesie v sebe sily formovania hlavy, ale v menšej miere, menej intenzívne. A ak teraz študujeme, ako Ja, astrálne telo a éterické telo pracujú v celej plastickej formácii a tiež pri tvorbe orgánov, dospejeme k paradoxnému záveru: tvorba pľúc je menej intenzívna formácia hlavy, je to jej metamorfóza. Tvorba pľúc sa zastaví len v pôvodnom štádiu, zatiaľ čo hlava pokračuje vzhľadom na rovnaké formujúce sily, ktoré sú prítomné v pľúcach, ale zostávajú stáť.

Pľúca sú preto metamorfózou tvorby hlavy a práve preto, že sú zastavené metamorfózou formovania hlavy, sú v podstate schopné vykonávať svoje funkcie, to znamená dýchanie, zatiaľ čo keď tie isté sily, ktoré sa zastavili v pľúcach a ktoré robia pľúca vhodnými na dýchanie, pokračujú, pľúca sa stávajú čoraz viac ako hlava. Dôsledkom toho, že sa čoraz viac podobajú hlave, je to, že sami prijímajú sily myslenia, organické sily myslenia, a tak sa snažia stať sa orgánom myslenia. Tým, že sa snažia stať sa orgánom myslenia, príliš intenzívne prijímajú sily celkom správne vytvorené v hlave, sú naklonení tomu, čo je tuberkulóza plieni.

Plieni tuberkulózu možno chápať len týmto spôsobom na základe celej osoby. Malo by sa to chápať tak, že si povieme: V tuberkulózných pľúcach sa dýchanie snaží myslieť. V hlave sa dýchanie metamorfuje a všetky funkcie myslenia až po spracovanie vnemov nie sú ničím iným ako dýchaním formovaným nahor, t.j. dýchaním ďalej vyvinutým. Hlava je pokročilý orgán dýchania, ktorý už prekročil pľúca, orgán, ktorý iba zadržiava dýchanie a umiestňuje prívod vzduchu cez zmysly namiesto prívodu vzduchu dýchaním. Zmyslové vnímanie nie je nič iné ako rafinovaný proces, to znamená proces dýchania privedený do éterickej ríše.

Hlava dýcha, pľúca dýchajú. V človeku však dýcha ešte niečo iné, čo je ešte nižšie štádium tejto metamorfovanej formácie - pečeň. Pečeň, čo sú pľúca, ktoré nedosiahli koniec, alebo hlava, ktorá nedosiahla koniec, tiež dýcha. Iba v nich prevláda druhá metamorfóza, polárna metamorfóza zmyslových pocitov: príjem potravy a jej spracovanie. Preto sa tvorba pľúc a

pečene nachádza uprostred medzi tvorbou žalúdka a tvorbou mozgu a hlavy vo všeobecnosti.

Ak budete vychádzať z týchto úvah, nebudete ďaleko od pochopenia toho, čo treba povedať - že ľudské orgány, to znamená určité ľudské orgány ako také, sú v skutočnosti orgánmi dýchania. Všetky ľudské orgány, ktoré majú takúto formáciu

(mozog, pľúca, pečeň) sú tiež orgány dýchania. Samozrejme

Keďže sú orgánmi dýchania, sú tiež poháňané dýchať zvonka.

Navonok teda vylučujú kyselinu uhličitú. Toto vylučovanie

Kyselina uhličitá navonok je podstatou dýchania. Dostávajú kyslík,

a tento príjem kyslíka a produkcia kyseliny uhličitej, ktorá je platná

nielen pre pľúca, ale pre celý organizmus, pre každý orgán,

Je to v podstate činnosť astrálneho tela, ktorá rozvíja svoju činnosť

v súcite a antipatii. Súcit je to, čo zodpovedá ako sila

Vdýchnutie, antipatia, je to, čo ako sila zodpovedá výdychu

astrálne telo. A ak nájdete popis v mojej Teozofii

Astrálne telo, zistíte, že je opísané ako preniknuté

sily antipatie a sympatie. Astrálne telo pôsobí v človeku

vo všeobecnosti dýchanie podľa antipatie a sympatie. To je niečo, čo

Treba ho považovať za vnútornú aktivitu astrálneho tela.

A to vás privádza, povedal by som, k poslednému bodu týchto

úvahy, ktoré vám hovoria, že to, čo sa nachádza v osobe vo forme

proteín, je v podstate (ak patrí k takým orgánom ako

sú tie, ktoré sú opísané) založené na dýchaní, navonok sa prejavujú

Dýchanie. Ale všetko, čo sa prejavuje navonok, sa prejavuje

aj vo vnútri. Ak by som to mal nakresliť schematicky, tak by som to urobil

Nakreslil takto: Ak máte v človeku orgán, obsahujúci

proteíny, ktoré budú patriť do tejto organickej skupiny,

Navonok sa prejaví rozvíjaním aktivít

pozostávajúce z dýchania.

Ale dýchaním navonok rozvíja dovnútra činnosť, ktorá je polárnym opakom dýchania,

činnosť, ktorá uvoľňuje ducha a dušu. Keď dýchate navonok, keď rozvíjate dýchanie smerom

von, vnútorne rozvíjate duchovno-mentálnu činnosť, ktorá samozrejme nepotrebuje žiadny priestor, práve naopak, a mohli by sme použiť výraz, že neustále mizne v priestore a neustále opúšťa trojrozmerný priestor. Ale táto činnosť sa prejavuje vo vnútri, dovnútra a je v podstate vlastnosťou ľudského proteínu na prvom mieste, že túto činnosť vykonáva dovnútra. V hlave to, čo tu funguje ako vnútorná aktivita, je vedené zvonku dovnútra cez zmysly. Orgány hlavy sú teda orgány obsahujúce najmenšieho ducha. Prijímajú Ducha zvonku, keď ho získavajú zmyslami. Hlava je najmenším duchovným orgánom človeka.

Na druhej strane, spiritualita človeka (začína najmä jeho vývojom v tele, týmto vývojom ducha dovnútra, rozvojom skutočného, nie abstraktného ducha) začína v pľúcnom systéme a pôsobí zvonku dovnútra, proti dýchaniu. A najviac duchovné orgány sú tie, ktoré patria do pečeneového systému. Toto sú orgány, ktoré najviac rozvíjajú duchovnú aktivitu dovnútra. To tiež vysvetľuje, prečo sa ľudia hlavy stávajú materialistickými. Iba vonkajšia spiritualita môže byť spracovaná hlavou, a preto je človek v pokušení veriť, že všetko, čo sa vyvíja ako duch, je prijímané zvonku rozumného sveta. Preto, ak je človek skutočným intelektualistom, stáva sa aj materialistom. Čím viac je mysliteľom, mysliteľom, ktorý myslí hlavou, tým viac inklinuje k tomu, aby sa stal materialistom. Ak naopak úplný človek, celý človek, povstane k poznaniu, ak začne rozvíjať vedomie, že ako celý človek myslí spiatočnicky, potom materializmus prestáva byť ospravedlnený pre vedomie.

Aktivita dýchania sa prejavuje aj externe, a to pri vylučovaní uhlíka vo forme kyseliny uhličitej. Na druhej strane, vnútorná činnosť, spiritualizačná činnosť, je viazaná dusíkom. A dusík, keď sa konzumuje, sa vylučuje na spiritualizáciu. Rýchlosť vylučovania dusíka je mierou vnútornej práce ľudských orgánov smerom k duchovnosti. Z toho môžete vidieť, že ten, kto neverí v takúto spiritualitu, môže byť samozrejme zmätený len o príjme dusíka v ľudskom tele. Iba keď človek vie, že v každej formácii, v každej tvorbe proteínu existuje vonkajšia a vnútorná aktivita, môže skutočne pochopiť úlohu trávenia.

Ak sa pozriete na tento proces, ktorý je v podstate procesom dýchania s jeho polárnymi protichodnými stranami, povieť si: To, čo je trávenie a trávenie, hraničí všade s procesmi dýchania, proces dýchania a spiritualizácie pôsobí všade proti tráveniu. V tomto procese spiritualizácie, teda v druhom aspekte dýchania, sa formujú, v podstate plastické sily pri tvorbe bielkovín. To je všetko, čo robí človeka. Z toho môžete tiež pochopiť nasledujúcu vec:

To, čo tu funguje, v podstate poukazuje na interakciu medzi astrálnym a éterickým telom. Astrálne telo pôsobí v dýchaní prostredníctvom súcitu a antipatie; Éterické telo pôsobí takým spôsobom, že sa stretáva so sympatiami a antipatiami astrálneho tela. Všade v ľudskom organizme éterické telo zasahuje do dýchania. Hlavným referenčným bodom éterických účinkov u človeka sú jeho kvapalnú zložky. Viete, že človek sa skladá najmenej z dvoch tretín vody. V tomto vodnom organizme, kde éterické telo primárne pôsobí, sa éterické sily fyzicky prejavujú. V inom organizme, ktorý je vzdušným organizmom, ktorý je zabudovaný do človeka zo vzduchu, sa prejavujú sily dýchania.

Takže to, čo sa odohráva medzi astrálnym a éterickým telom, môže byť tiež považované za interakciu vodných a vzdušných síl. Táto interakcia vodných a vzdušných síl prebieha neustále v ľudskom tele. Samozrejme, na jednej strane je druhá úplne potlačená. So

vzduchom preto človek vždy vdychuje stopy vodnej pary. Éter sa tu rozširuje na stranu dýchania. Podobne respiračná aktivita zasahuje do tráviacich a tráviacich orgánov. Tieto orgány, pokiaľ sú tiež tvorené bielkovinami, sú tiež dýchacími orgánmi. Takže jeden vždy zasahuje do druhého a nikdy sa nemusíme zaoberať ničím iným ako prevahou jednej alebo druhej činnosti v orgáne.

Nikdy nemáme nič spoločné s tým, čo môžeme opísať iba jednostranne. Ak hovoríme o orgáne, že je, povedzme, výlučne orgánom dýchania; ak hovoríme o pľúcach, potom hovoríme niečo chybné. Vždy, aj keď v menšej miere, existuje druhá činnosť. Trávenie prebieha predovšetkým prostredníctvom aktivity, ktorá sa vytvára v éterických-tekutých a fyzicko-pevných ríšach. Najdôležitejšia tráviaca a tráviaca činnosť sa preto odohráva v éter-tekutom a fyzicko-pevnom človeku, hlavná časť dýchacej činnosti sa odohráva v človeku astrálneho vzduchu a najdôležitejšia činnosť Ja, zo samotnej duchovnej činnosti, sa odvíja v tepelných podmienkach v spojení so Ja. Duchovná aktivita vo fyzickom organizme je spolupráca Ja s tepelnými podmienkami, so všetkými orgánmi, v ktorých môže teplo pôsobiť do fyzickej ríše. Vždy sa musím držať tepla, vždy musím konať z tepla. Keď uložíme chorého do postele a prikryjeme ho, neznamená to nič iné, než to, že apelujeme na jeho Ja, aby správne využil takto dosiahnuté zahriatie.

To však tiež vrhá jasné svetlo na skúsenosť človeka ako takého. Toto trávenie je recipročná interakcia medzi tkanivovou tekutinou, to znamená vodnou frakciou, v ktorej trávenie a vylučovanie. Po prvé, to, čo zostáva relatívne extrémne stabilné, čo je v niektorých ohľadoch nestabilné len v období rastu a potom sa stáva stabilným a nanajvýš v druhej polovici života prechádza degradáciou, to znamená medzi vlastným proteínovým organizmom človeka. V tkanivovej tekutine dochádza k neustálemu príjmu a narušeniu bielkovín nachádzajúcich sa v potravinách. A v tejto činnosti spočívajú útoky, ktoré sa uskutočňujú na to, čo chce zostať stabilné pri tvorbe bielkovín: vnútorné proteínové orgány človeka ako takého. Chcú zostať stabilní. Chcú zostať stabilní, pretože chcú vylúčiť duchovno-duševnú aktivitu zvnútra, chcú relaxovať.

V tejto neustálej interakcii medzi živým príjmom a narušením bielkovín a pôsobením síl, ktoré tam vznikajú, v tejto interakcii medzi hrou síl, ktorá je mimoriadne pohyblivá, a hrou síl usilujúcich sa o nehybnosť, ktorá vzniká v tejto vzájomnej hre vnútorného ľudského proteínu, spočíva v skutočnosti to, čo je spôsobené procesom trávenia. Je preto čiastočne poverou (ale čiastočne niečo správne v tomto) povedať, že človek buduje svoje telo z látok prijímaných v potravinách. Je to povera, pretože pretože človek je vôbec človekom, stavebné sily sú obsiahnuté v jeho proteínoch od začiatku. Na druhej strane na druhej strane vyvíja činnosť, ktorá v skutočnosti neustále útočí na túto stabilitu vlastnej tvorby bielkovín, takže môžeme povedať: Nie je správne, aby niekto veril, že človek je chránený iba príslušnou potravou.

Jednoducho to nie je správne; Druhé tvrdenie je rovnako správne: Život sa zachováva udržiavaním živej hry síl v tkanivovej tekutine. Preto, ak budete jesť potraviny, ktoré stimulujú túto aktivitu v tkanivovej tekutine, zachováte život, nie tým, že dodávate telu výživné látky, ale tým, že sa stretnete so stabilnou silou vlastných bielkovín. Všetko podstatné pre zachovanie života je obsiahnuté v procese, je možné, že látky, o ktorých vieme, že fungujú veľmi dobre u detí, budú účinné u dospelých, ktoré nie sú účinné u dieťaťa. Dieťa je v

procesu tvárneho rastu, a preto potrebuje príjem látok, potrebuje látky, aby vstúpili dovnútra a rozvíjali svoju silu dovnútra. Keď viete, že niečo ako látka funguje dobre u dieťaťa, nemusí to dobre fungovať u dospelých. U dospelých môže byť oveľa potrebnéjšie jednoducho udržiavať sily nehybnosti v tkanivovej tekutine, aby podnecovateľ konal tu vo vnútri.

Srdce človeka je usporiadané takpovediac dozadu (hlava je usporiadaná aj dozadu), to znamená v pľúcach a pečeni, a ak sa otočíte z orgánov smerujúcich dozadu k orgánom, ktoré sú takpovediac uložené viac v tkanivovej tekutine, pri tejto činnosti, potom dostanete srdce obklopené pľúcami ako prvotný orgán. Ľudské srdce je tvorené výlučne aktivitou tkanivovej tekutiny a táto aktivita nie je nič iné ako reflex vnútornej aktivity tkanivovej tekutiny.

Srdce nie je pumpa (povedal som to mnohokrát), ale pumpa! Je to orgán, ktorý funguje ako, povedal by som, čítacie zariadenie na činnosť tkanivovej tekutiny. Srdce je uvedené do pohybu krvným obehom. Krvný obeh nie je vytvorený činnosťou srdca ako pumpy. Srdce má tak málo spoločného s tým, čo funguje ako cirkulácia v človeku, ako teplomer má čo do činenia s produkciou vonkajšieho tepla a chladu. Rovnako ako teplomer nie je nič iné ako zariadenie na čítanie tepla a chladu, tak srdce nie je nič iné ako zariadenie na čítanie ľudského obehu a toho, čo prúdi do ľudského obehu z metabolického systému. Toto je zlaté pravidlo, ktoré musíme mať na pamäti, ak chceme pochopiť osobu. S presvedčením, že srdce je pumpa, ktorá poháňa krv krvnými cievami, má dnešná prírodná veda vo svojich rukách opak toho, čo je pravda. Každý, kto sa hlási k tejto povere, by mal, ak dôsledne postupuje, láskavo vyznávať vieru: Ako je možné, že v mojej izbe je teplejšie? No, pretože ortuť vyšla z teplomere! - Po zvážení všetkých vecí je to presne to isté.

Vidíte dôsledky názoru, ktorý jednoducho neberie ďaleko do úvahy najdôležitejšiu časť ľudskej bytosti, duchovno-mentálnu časť, pohľad, ktorý vynecháva z úvahy to, čo je pohyblivé a dynamické, a vychádza len z materiálu; A z tohto materiálu chce odvodiť sily, ktoré sú v skutočnosti vtlačené iba do hmoty. Chce vtlačiť do srdca sily, ktoré sú vtlačené do srdca iba dynamikou, mocenskou hrou.

Môžeme teda povedať: V činnosti srdca a v srdci ako orgáne spočíva najpokročilejšia organizácia toho, čo sa v človeku protiví dýchaniu a uvoľneniu ducha. Zaoberáme sa tu tým, čo možno nazvať polárnou metamorfózou, na rozdiel od obvyčajnej transformácie. Ak budeme študovať hlavu, pľúca, pečeň, budeme mať pred sebou rôzne štádiá metamorfnej transformácie. Akonáhle začneme študovať srdce vo vzťahu k pľúcami, musíme hovoriť o polárnej metamorfóze, musíme hovoriť o tom, že srdce je polárnym opakom pľúc vo svojej formácii. A všetky orgány, ktoré sa nachádzajú ďalej vo svojom vývoji - medzi ktoré patrí napríklad ženská maternica* - sú potom postupnou transformáciou tvorby srdca. Hovorím o "ženskej" maternici, pretože existuje aj mužská maternica, ale vyskytuje sa u človeka len ako éterické telo. Maternica nie je nič iné ako transformované srdce. Z tohto pohľadu na tieto veci pochádza všetko, čo je potrebné vynaložiť na pochopenie tejto ľudskej konštitúcie.

Táto ďalšia činnosť, ktorá má teda, ak to tak môžeme povedať, svoje centrum v pohybe srdca, táto činnosť, ktorá prestáva v pohybe srdca, ale u človeka zasahujú hlavne tuky a sacharidy. Tuky a sacharidy tu rozvíjajú svoju činnosť. Samozrejme, táto činnosť sa rozširuje po celom tele, pretože rovnako ako celé telo dýcha a rozvíja ducha, na druhej strane ukladá látky a

vytvára funkčné systémy sily zamerané na spaľovanie. To tiež vrhá svetlo na okolnosť (a vidíte, že z tohto skutočne vnútorného pohľadu na ľudský organizmus sa vždy dostávame k terapeutickým otázkam), že to, čo sa kedysi nazývalo pľúcna konzumácia* a ktoré teraz dostalo iný názov len na základe jednej teórie, v skutočnosti spočíva v skutočnosti, že rôzne vplyvy, ktoré môžu pôsobiť, a v skutočnosti všetky rovnakej povahy, Človek je vedený preč od mimozemšťanov a nútený byť pozemský, žiť v zlých bytoch atď.

Všetky tieto opisy, ktoré budete mať s tuberkulózou, možno zhrnúť takto: človek je vedený preč od slnka a vesmíru a je vedený k tomu, čo ho uzatvára pred slnkom a vesmírom, čo ho preto vedie k paralyzovaniu radosti mimozemšťana. V podstate spočíva v prijímaní zmyslami, vo vnímaní zmyslami, takže jeho duša, jeho pocity, nemôžu dosiahnuť zmysly, a tak ísť do pľúc, aby sa pľúca snažili stať orgánom myslenia, stať sa hlavou. A skutočne, vo svojej vonkajšej formácii jasne ukazujú, ako sa chcú stať hlavami, ako získavajú tvar, v ktorom je vidieť, že sily spôsobujúce vykostonie ľudskej hlavy sa prejavujú v pľúcach, že pľúca stvrdnú atď. A ak tomu chceme čeliť, čo musíme urobiť?

Ak chceme pôsobiť proti skutočnosti, že pľúca sa tak stávajú hlavou, musíme najprv vziať do úvahy, že tu máme do činenia s oslabením astrálnej aktivity, ktorá musí prebiehať, a nadmerným zintenzívnením činnosti, ktorá je činnosťou Ja. Astrálna aktivita tak začína byť

ohromený konaním Ja. A túto nástrahu treba prekonať. Všetko, čo špecificky stimuluje aktivitu Ja, je zmyslové prijatie zvonku. Avšak to, čo je sensorický príjem zvonku, pokračuje do celého ľudského organizmu vo forme ukladania solí. U ľudí náchylných na tuberkulózu pľúc nie je toto ukladanie správne regulované. Musíme preto prísť na pomoc z tejto strany a musíme sa pokúsiť veľmi silným trením soli v správnom okamihu pôsobiť proti tomu, čo už pľúca nedokážu: trenie soli aplikovanej zvonku bude pôsobiť proti procesom vytvrdzovania, ktoré sa tvoria zvnútra von.

Samozrejme, taká činnosť, akú máme vo forme pôsobenia soli zvonku, musí byť vykonaná tým, že sa pokúsi, aby organizmus mal sklon prijať to, čo chce vstúpiť zvonku. Môžeme tiež použiť solné kúpele, silné solné kúpele, ale musíme dosiahnuť, že organizmus má tendenciu skutočne ho spracovať vo vnútri, to znamená, aby sa s ním stretol zvnútra. Tu potom môžete zvážiť nasledovné; Čiastočne to bude vyplývať z toho, o čom sme tu diskutovali minulý rok.

Ak chceme stimulovať organizmus, aby sa vyvíjal zvnútra činnosti, ktorá v interakcii bude regulovať určité vonkajšie sily pôsobenia, potom to bude otázka podávania ortuti v malých dávkach, to znamená smerom k homeopatii. Ortuť je v tomto ohľade dôležitým liekom, dôležitým regulačným nástrojom. Práve tu bude veľmi dôležité pamätať pri dávkovaní. Ak vezmete všetko, čo som povedal, potom môžete povedať: Čo je najviac podobné vonkajšej prírode, je systém metabolizmu a končatín. Ak v tomto systéme niečo chýba, ak v ňom treba niečo urobiť, musíme vziať nižšie potencie. Akonáhle sa dostaneme k prostredníkovi, musíme užívať mierne dávky. Ale akonáhle chceme pracovať z hlavy, akonáhle chceme vôbec konať z toho, čo má niečo spoločné s duchovnosťou v hlave, potom musíme pracovať

s najvyššími potenciami, s najvyššou účinnosťou. V tomto prípade sa zaoberáme pľúcnou aktivitou, niečím, čo patrí prostredníkovi. Dávka ortuti musí byť mierna.

Treba mať na pamäti, že to, čo musíme brať do úvahy najmä pôsobenie na aparát hlavy a odtiaľ späť na celý organizmus, vyžaduje najvyššie potencie, ktoré budú obzvlášť prospešné všade tam, kde si myslíme, že by sme mali niečo urobiť so zlúčeninami kremíka. Zlúčeniny kremíka svojou povahou (pretože vždy oscilujú smerom k hlave a periférii tela, ktorá tiež patrí k tvorbe hlavy), skutočne vyžadujú najväčšie riedenie, zatiaľ čo napríklad zlúčeniny vápnika budú zvyčajne vhodné (ak sú príčiny spôsobené inými dôvodmi), aby sa používali takým spôsobom, že nejdeme na najvyššie potencie, ale ak ich použijeme v nižších potenciách.

Kritériom účinnosti je teda názor, ku ktorému dospejeme na základe toho, či je potrebné zasiahnuť do organizmu končatín a metabolizmu, do rytmického organizmu alebo do organizmu hlavy. V prípade organizmu hlavy samozrejme musíme vziať do úvahy, že jeho sila preniká celým organizmom z druhej strany. Napríklad môžeme konštatovať: Osoba má chorú nohu, ale táto choroba je vlastne kokonovaná choroba hlavy, choroba pochádzajúca z hlavy. Ale potom to nebude otázka liečenia zo strany metabolizmu, ale zo strany hlavy, to znamená použiť vysoké potencie toho, čo by mohlo byť dobré v nižších potenciách, ak by sme vedeli, že musíme liečiť zo strany metabolizmu. Stručne povedané, tieto veci môžu a postupne musia byť privedené na racionálnu úroveň. Konkrétne veci sa správne ustália len vtedy, keď pristúpime k presnému pozorovaniu toho, čo experimenty ukazujú. Mali by sme hľadať smery, ako som uviedol.

Okrem toho, o konkrétnom uzdravení môže hovoriť len ten, kto si naozaj pozorne pamätá všetko, s čím sa stretol vo svojej skúsenosti, pretože každá jedna skúsenosť samozrejme, je to tiež poučné a užitočné pre niečo, čo nasleduje. Teraz, ak si uvedomíte, čo som práve povedal, zistíte, že sa to vôbec nezdá také tajomné, napríklad, že existujú choroby, pri ktorých sú mozog a pečeň postihnuté súčasne, pretože pečeň je len metamorfovaný mozog. Ak nájdeme súčasne degeneráciu pečene a mozgových ganglií, potom je to presne ten prípad a ide o to, že potom máme niečo, čo je vo forme ochorenia vo vyššom stupni v porovnaní s tým, čo je príčinou tuberkulózy pľúc. Je to len zosilnená metamorfóza pľúc tuberkulózy. Tu je preto potrebné použiť hrubšiu dávku ortuti vo vnútri a nezastaviť sa pri vonkajšej úprave solí atď. a kúpeľov, sodnej soli, t.j. obyčajnej stolovej soli, ale skutočne prejsť na vápenaté soli. To tu treba povedať.

Teraz vidíte, kde možno nájsť zdroje chýb a kde môžeme skutočne nájsť správnu vec len vtedy, ak sa pozrieme na ľudský organizmus zvnútra týmto spôsobom. Len si predstavte, že by niekto prišiel a povedal: "Máme tu chorobu, takže ju budem liečiť ortuťou." A tiež dosahuje určitý výsledok. Nebude to nevyhnutne choroba, ktorá nevyhnutne súvisí so syfilisom, ale má zakorenenú myšlienku, že keď sa ortuť lieči, súvisí so syfilitickými procesmi. Vôbec to tak nemusí byť.

Podobne, len presnejšie, pochopíte, čo som povedal minulý rok, keď som hovoril o "duševnej chorobe". Keď som pred pár dňami hovoril o zmäkčení mozgu, mal som, samozrejme, na mysli paralytické ochorenia, ale keď hovoríte "paralýza", v skutočnosti nehovoríme tak graficky. Človek má vždy pocit, že keď hovorí takto, je to príliš veľa kvôli vonkajšiemu súboru symptómov. Vynára sa však otázka: A čo to, čo som povedal minulý rok, že skutočné príčiny duševných chorôb treba hľadať v deformáciách orgánov?

Je to tak. A to tak, že vždy, keď sa berú do úvahy iba psychologické príznaky,

nič sa nedeje; V skutočnosti z toho nič nepochádza. V skutočnosti môžeme povedať, že podobné psychické súbory [symptómov] sa týkajú celkom odlišných príčin chorôb. Bude to stále viac a viac otázka hľadania orgánových deformácií u takzvaných duševne chorých, hľadania orgánu, ktorý nefunguje správne, a pýtania sa samých seba, prečo nefunguje správne. Pretože sily, ktoré sú v skutočnosti stabilnými silami tvorby bielkovín, teda nie premenlivými, ale stabilnými silami, sa stali chybnými.

Preto je v pacientovi niečo, čo sa neustále snaží narušiť pôvodnú plastickú štruktúru tohto orgánu, a preto nie je dobré, ak sa príliš pozrieme na to, čo sa deje v tkanivových tekutinách a čo predstavuje druhý pól, pól metabolizmu. Teraz sa nedá nič robiť s tým, čo tvorí pól metabolizmu v samotnom organizme,** ak začneme od symptómov. Na druhej strane bude mimoriadne dôležité hľadať vedomosti o duševných chorobách vo výkaloch. Tu vždy nájdeme dôležité stopy. A je mimoriadne dôležité preskúmať povahu výlučkov v prípade duševne chorej osoby. Minulý rok som povedal, že pri určitých formách duševných chorôb sa zaoberáme zvykom vytvárať predstavy, inšpirácie. To je presne to, čo znamená uvoľniť duchovnosť vo vnútri.

Ak existuje tento zvyk, je to preto, že orgán sa stal chybným. Ak tento orgán nie je chybný, ale normálne vytvorený, potom vytvára predstavivosť, ktorá zostáva v bezvedomí. Ale ak sa orgán stane chybným, táto predstavivosť nebude správne vytvorená. Na jednej strane je chybný orgán, a tak sa vznieti.

Na druhej strane, predstavivosť

Zostáva odkrytý orgánom a javí sa ako halucinácia atd.

Povedal by som to takto: Ak máme do činenia s orgánom halucinácie

a s predstavami, ktoré sa v ňom rozvíjajú a ktoré potom vyžarujú do zvyšku ľudského organizmu

a sú vnímané, potom sa zaoberáme orgánom

deformované tak, že formovanie predstavivosti nemôže sa správne rozvíjať vo svojej plasticite. Teda na jednom

Na boku, pretože je to abnormálne, vtiera sa do vedomia. Teda

halucinácie a vízie. Na druhej strane je orgán poškodený, a teda

Existuje nutkanie na správnu predstavivosť. Tieto veci sa dajú vysvetliť

iba tým, že ich spoznáte zvnútra.

Ďalej budeme na jednej strane pokračovať v odpovediach

jednotlivé otázky, ktoré boli položené, a na druhej strane,

vysvetlením našich liekov. Dnes by sme ukončili prezentáciu
a vypočuli si prednášku dr. Scheidegger.¹⁹

Dornach, 16. apríla 1921